

ACC. N.R. M. 8151:1-4.

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Elba Ekesson

Härad: Bjäre

Adress: Ekelid Hov

Socken: Hov

Berättat av:

Uppteckningsår: 1942

Född år 1876 i Småryd. Skarup

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Frågelista B1
leksaker och spel
Dockor och hithörande leksaker
Pappens figurin s. 3a

N. M. 31.

Skriv endast på denna sida!

Så långt jag kan minnas, har det funnits köpta docker. Självt hade jag en stor docka som kunde sitta, och säga "Mamma". Men det fanns också docker med huvud armar och ben av porstun och oklädda, som man självt ^{hög}klädda på och av, och sy kläder till, det var ju roligt. Klänna barn föredrog dock att ha tillfälligt gjorda, av t.ex. ett bedrä eller dylikt som de själva band kläder på, eller helt enkelt binda ihop en "kludddocka" av bursjehandlappar som de kunde överkomma. En docka sydd av tåg som man kunde erska om, och inte behövde akta, var vanligen mera avhållen än en väcker docka som bara fick tas fram en och annan gång och tittas på och hållas barnigt. Så marknaden i Bärstad fanns docker av trä, målade i granna färger, en sort var bara en rund trästök, ungefär 2 dm lång

med huvud, och armar som de höll i sidan,
kostade 25 öre, en bättre sort var med kjöl av
nåver kostade 35 öre.

I min barndom lekte vi gärna med pappers-
dockor, som klipptes ut av tidningar eller
någon gammal bok, och självfärgad.

Stugorna byggdes på bord, och inventa-
rierna i stugan blev allt man kunde blocka
ihop av småsaker. Vi hade också dockmöbler
och små kaffe och bordserviser av porslin.
Ladugård hade vi ju också, med djur av alla
slag, korna var skäl av blåmusslan, hästarna
hummorhå, höns var den lilla trädgårds-
snäcka, och det fanns en liten större snäcka
nere vid stranden som var gäsb. Kardborrar
kallades för igelkottar. Vi hade ingen barrskog
i närheten, så kottar var sällsynt, kunde någon
fått fatt i en dylik, var det en raritet som fick
bli en möbel i rummet.

Vagn gjordes av en pappask och i birst
på passande ask, beks papp ihop till kurr.
Stora råskalad potatis skars tunna skivor, ur
dem skars ut hjul efter en 5 eller 2 öring
eller togs ut efter ett ^{svant} rakmätt, genom dem stäcks
en hårnål vilken beks så att inte hjulen gled ut
genom kuren syddes hårnålen fast. Framhju-
len skulle vara något mindre än bakhjulen.
Städa klipptes ut av papp, bifogar prov, beks
ihop och kuren fästades ihop med ett par stygn
ändarna knöts så det höll ihop.

Till dessa fordon klippte vi själva passan-
de hästar av papper.

Debbas hemmagjorda lekraker hade mor
lärt oss att göra, hon och hennes syster
hade lekt med dylika när de voro barn.
Det fanns att köpa lekraker av bleck, alla sorters
djur, vagnar fäg m. m. men de voro inte så roliga som
de vi själva gjorde.

Båtar av enklaste slag, gjordes av en bräd-
lapp, som spetsades till något i ena ändan och
sattes en pinne i mitten till mast, det var de
mest vanliga för de minsta att segla med i
en liten bäck eller vattendöl. Efter hand som
folkarna blev större, gjorde de själva eller
fingo hjälp att göra riktiga båtar med en
eller två mastar på, och segel.

När folkarna kommo på sjön, och gjorde sin första
reda som jungman, brukade vanligen de som
oro tilltändliga gärna vilja rita eller skä-
ra ut i trä det farttyg med vilket de segla-
de, om det var en bark brigg eller skonare.
För funnos många dylika båtar, som ifland
kunde vara riktiga små konstverk i hemmen,
men nu äro de tyvärr aldeles försvunna.